SPORTUL LA SALONUL INTERNAȚIONAL DE ARTĂ FOTOGRAFICĂ

Artiști fotografi din 51 de țări din Africa, America de Nord și de Sud, Asia, Australia și Europa și-au dat întîlnire în aceste zile, prin creațiile lor, în sala Dalles din Capitală, gazda celui de al 11-lea **Salon internațional de artă fotografică al Republicii Socialiste România.** Cele 1056 de fotografii albnegru și color, care au întrunit sufragiile unui exigent juriu, abordează o paletă largă de subiecte, realizate într-o gamă variată și interesantă de procedee tehnice.

Cei care păşesc pragul prestigioasei expoziții (deschisă pînă la 18 decembrie) remarcă faptul că foarte mulți dintre participanți, străini sau români, și-au ales ca sursă de inspirație SPORTUL. Lucru firesc avînd în vedere multitudinea de momente inedite pe care le poate oferi o întrecere sportivă. Atletismul și alpinismul, ciclismul și motociclismul, fotbalul și boxul, rugbyul și tenisul de cîmp, parașutismul și gimnastica — iată doar cîteva dintre cele 21 de discipline sportive ilustrate în creațiile lor de 44 dintre participanți, reprezentînd 16 țări. Doi dintre ei, colegii noștri **Aurel D. Neagu** și **Ion Mihăică** — fotoreporteri ai ziarului — au optat pentru box — exercițiu al bărbăției și gimnastică — expresie a grației („**Agonie și extaz**“ — Aurel D. Neagu ; „**În genunchi mă-ntorc la tine**“ și „**Măiestrie**“ — Ion Mihăică), sporturi surprinse cu talent și măiestrie pe retina aparatelor de fotografiat în momente dintre cele mai semnificative.

Patru dintre fotografiile cu tematică sportivă se numără printre cele premiate de juriu : „**Sprint**“ de Liubomir Kozasov (Bulgaria), „**Proiectilul**“ de Berivoj Mirosavljevici (Iugoslavia), „**Navigînd**“ de John Patmios (Grecia) și „**Perspectiva**“ de Günder Sauter (R. F. Germania), dar atenția vizitatorilor este atrasă deopotrivă și de momentele surprinse în fotografiile intitulate : „**Ritmuri**“ (Ștefan Toth — România), „**Motocicliștii**“ (Cesare Arici — Italia), „**Acrobat de nevoie**“ (Iuri Molkov — U.R.S.S.), „**Învingătorii**“ (Eduard Antunes — Portugalia), „**Concurs sportiv**“ (Werner Wiegl — R.D.G.), „**Parașutiștii**“ (Jan Motyka — Polonia), „**La schi**“ (Ion Zorila — România), „**Time-out**“ (Alexandru Stănică — România), ca să numim doar pe cîțiva dintre cei îndrăgostiți, deopotrivă, atît de aparatul de fotografiat cît și de sport...

G. MARIAN

„Măiestrie“ (Nadia Comăneci) de Ion Mihăică

Alpinismul în 1978

MĂSURI EFICIENTE PENTRU EVITAREA RISCURILOR

Recent a avut loc plenara Federației române de turism-alpinism, în care, între altele, s-a jalonat și activitatea pe care o vor desfășura alpiniștii în anul competițional 1978. Dorind să aflăm amănunte despre condițiile în care vor evolua „temerarii munților“, ne-am adresat tovarășului **Mihai Dragomirescu**, secretarul federației de specialitate.

— Măsurile luate de plenară, ne-a spus dînsul, țintesc îmbunătățirea desfășurării competițiilor rezervate alpiniștilor și creșterea indicilor de securitate a escaladelor, pentru a se preîntîmpina orice risc. Alpinismul tinde să devină un sport cu tot mai mulți concurenți. Îndrăgind acest „sport al temerarilor“, tinerii trebuie să aibă însă o mulțime de cunoștințe teoretice și practice care să-i ferească de orice primejdie.

— Vă rugăm să ne spuneți, pe scurt, în ce constau măsurile luate de federație.

— Două considerente au stat la baza tuturor acestor măsuri : începînd cu anul 1978 s-au scos standardurile de timp pentru parcurgerea traseelor și s-a renunțat la escaladarea contracronometru. Altfel spus, vom elimina graba, în folosul siguranței. Federația a recomandat organizarea unor ședințe de instruire cu antrenorii și sportivii, pe tema respectării metodologiei folosirii echipamentului de protecție, a materialelor de escaladă, a respectării disciplinei de concurs. Desfășurarea oricărei acțiuni oficiale se va face în prezența unui delegat al F.R.T.A. și a antrenorilor, iar sportivii sînt obligați să prezinte fișa medicală complexă, care va fi certificată și de medicul de concurs. Acesta este autorizat să excludă din competiție nu numai pe cei care nu corespund medical, ci și pe concurenții și antrenorii care consumă băuturi alcoolice sau fumează. La concursuri se va asigura legătura radio pentru întreaga zonă. Sportivii vor fi admiși în competiție numai dacă au trecut normele de control fixate de federație.

— Cu ce vor începe alpiniștii anul competițional 1978 ?

— În ianuarie se va desfășura etapa de iarnă a Alpiniadei republicane, la care vom și trece la aplicarea măsurilor luate de federația noastră în plenara desfășurată recent.

Sever NORAN

PE LUNGIMILE DE UNDĂ ALE RADIOAMATORILOR: YO8KGP

Poate că mulți dintre cititorii acestor rînduri vor fi auzit la aparatele de radio, trecînd, întîmplător, peste lungimile de undă ale radioamatorilor, apelul Y08KGP... Y08KGP ! CQ... CQ (adică „apel general“). La microfonul stației care trimitea în eter aceste semnale se afla, vă informăm, profesorul de educație fizică **Eugen Munteanu**, titularul emițător al Radioclubului județean Neamț.

— Cîte legături bilaterale confirmate ați realizat de la începutul anului, profesore Munteanu ?

Își trece mîna prin părul tuns scurt și zîmbește copilărește. Un zîmbet care-i șade bine.

— Dacă-i s-o luăm exact, sînt 4 997. Mai avem nevoie de trei legături pînă la 5 000. Dar mîine vine poșta...

— Și cu cine ați vorbit ?

— Asta întreabă toți reporterii. Dacă vă spune ceva, iată : cu Australia, Insulele Bahamas, Antarctica, Murmansk, Insula Wake...

Confirmarea acestor spuse o constituie zecile de diplome din vitrina radioclubului, dintre care notăm două : Diploma S6S și Diploma WAC, care înseamnă : „lucrat toate continentele pe banda de 7 MHz și, respectiv, 3,5 MHz.“

— Preocupări pe agenda zilei ?

Ne răspunde președintele comisiei județene de radioamatorism, **ing. Florin Mîndru** :

— Activitatea competițională constituie unul din obiectivele noastre. Dar nu singurul. Acum, de pildă, facem înscrieri pentru cursurile de radioamatori care vor începe curînd. Radiotelegrafie, radiotehnică, altfel spus, educație tehnică pentru tineret. Cît privește întrecerile, anul acesta am avut o prezență activă în competițiile interne și internaționale (locurile II și III în „Cupa Moldovei“).

Dar anul nu s-a terminat. Șeful radioclubului, **Gheorghe Cărbunaru**, împreună cu Munteanu, tocmai se pregăteau pentru o expediție radioamatoricească pe Toaca, cel mai înalt vîrf al Ceahlăului. Această pentru a încerca să adauge la palmaresul radioclubului alte succese.

— Dar va fi frig, profesore Munteanu !

— Va fi. Avem însă șube îmblănite... Și-apoi, vom lucra, sperăm, și cu... Ecuatorul !

V. T. MUREȘ

Copiii din Bicaz la școala muncii

ȘOIMUL „ȘURUBIȚĂ“, CAMPIONUL, VISEAZĂ...

Doar cu cîțiva ani în urmă un tînăr profesor de la Casa pionierilor și șoimilor patriei Bicaz, **Mihai Drăguşanu**, îndrăgostit de tehnică, a venit cu o idee : **„Să înființăm un cerc de karting. Copiilor le plac mașinăriile, ar învăța ceva, s-ar deprinde de mici cu tehnica“. „Să încercăm...“**, a decis conducerea Casei. A fost procurată o mașinuță și Drăguşanu a dat drumul... motorului. Copiii s-au adunat ca la urs.

Bătălia pentru karting a început din primele zile și are nebănuite probleme : ca să fii primit la cerc trebuie să ai numai note foarte bune la învățătură, pentru a putea urca o dată la volan și a avea mașina în mîna ta este necesar să o cunoști „ca pe apă“, s-o cureți, să lucrezi în atelier, tăind cu bomfaierul sau pilind piese pentru alte karturi. Aceasta pentru că profesorul Drăguşanu nu urmărește doar „plimbări la volan“. Ce condiții de vîrstă se cer ? Nici una. Începînd de la grupa mare a șoimilor. **„Problema mare a constituit-o găsirea unui loc adecvat pentru antrenamente, pentru primele concursuri** — spunea prof. Drăguşanu. **Dar am găsit înțelegere...“**

Era și firesc. Prima care a sărit în ajutor a fost miliția din localitate (cpt. **Vasile Ioniță**, președintele Consiliului pentru educație fizică și sport). Așa a fost construit kartodromul „Bistrița“, din apropierea stadionului.

Pe „Bistrița“ motoarele mașinilor șuieră la putere maximă. Piloți aplecați la volan sau cu bărbiile în vînt sînt agrenați într-un năvalnic „ține-te după mine !“. În frunte, înfundat în scaun, un ghemotoc de copil abia se vede din șubă. De sub casca de protecție ochii-i scapără. **„Hai, „Șurubiță !“ Ține-te bine, „Șurubiță“ !...** îl încurajează spectatorii — 50—60 de copii, membri ai cercului. Dar cine-i „Șurubiță“ ? Se numește **Valentin Calistru**, este elev în clasa I dar, de pe acum, vedetă. Colegii i-au zis „Șurubiță“ pentru îndeminarea lui în munca de atelier, pentru curajul și măiestria cu care aleargă. Și el nu s-a supărat. Este chiar mîndru de acest nume, pe care l-au aflat și spectatorii competițiilor în care a evoluat. Pentru că șoimul „Șurubiță“ a cîștigat anul trecut primul titlu de campion județean (pionieri) și a evoluat spectaculos la Campionatul republican pionieresc de karting de la Constanța.

Ce-ai dori tu, „Șurubiță“ ? Băiatul cu ochii ca două mărgele se uită la profesor. Acesta îl încurajează cu un zîmbet. Și Valentin răspunde : **„Ei, eu aș dori să ajung campion național“.** La karting ? **„Păi, întîi la karting, după aceea...“** Cu ochii minții privește, parcă, în viitor... Mult succes, „Șurubiță“ !

Viorel TONCEANU

RĂSPUNDE Ion Poștașu

ILIE OPREA, BRAȘOV. Dudu Georgescu a fost golgeter european în edițiile 1974—1975 și

1976—1977. În ediția 1975—1976, „Gheata de aur“ a fost cîștigată de fotbalistul cipriot Kaiafas.

LIVIU NICOLESCU, DROBETA TURNU SEVERIN. Sîntem 2 contra 1 ! Și eu spun ca dv., și anume că în primul tur al Cupei campionilor europeni, ediția 1970—71, U.T.A. a eliminat pe Feyenoord (care cu cîteva luni înainte cucerise Cupa campionilor europeni și apoi Cupa intercontinentală) prin două rezultate de egalitate : 1—1 la Rotterdam (gol înscris de Florian Dumitrescu, actualul echipier al Petrolului) și 0—0 la Arad. În situația de egalitate, golul marcat în deplasare de U.T.A. a valorat cît două !

AUREL BANU, ORȘOVA. Fotbalistul olandez Cruyff are 30 de ani. Din declarațiile pe care le-a făcut, reiese că abandonează fotbalul. Rămîne de văzut dacă va mai participa, totuși, în 1978, cu echipa Olandei, la turneul final al campionatului mondial de fotbal din Argentina. Orice s-ar spune, este o deosebire între Olanda cu Cruyff și Olanda fără Cruyff...

OCTAVIAN RUSU, BUFTEA. Nu m-aș fi gîndit că, printre cititorii acestei rubrici, se află și un iubitor al sportului în vîrstă de... 77 de ani ! Vă doresc să intrați în... prelungiri, măcar pînă la 100 ! Ne spuneți că vă mutați în curînd — poate că între timp v-ați și mutat — „la bloc“. Dați-ne noua adresă pentru a da curs amabilei dv. oferte.

NELU QUINTUS, PLOIEȘTI. Referitor la scorul de 42—0 cu care s-a încheiat o partidă de fotbal, dintr-o ligă inferioară a campionatului norvegian :

E posibil, deci
— Scorul ne arată —
Ca-ntr-un singur meci
Să cîștigi o... „Gheată“ !

DAN METCANIUC, COMUNA PĂULEȘTI. Ne întrebați dacă jucătorul care primește serviciul, la tenis, are voie să aștepte

mingea adversarului în teren sau trebuie s-o aștepte dincolo de linia de fund ? El poate sta oriunde dorește, chiar și aproape de fileu, dar nu-i convine, prima minge fiind extrem de puternică și neputînd fi reluată, uneori, nici de pe linia de fund.

MARIN TOADER, FĂGĂRAȘ. Dacă un apărător atinge mingea cu mîna în suprafața de pedeapsă și mingea atinsă de el intră aproape în aceeași clipă în poartă, aplicînd legea avantajului, arbitrul nu va dicta lovitură de la 11 metri, ci va acorda gol.

GEZA SZÜCS, ORADEA. Nu sînteți lămurit dacă în meciul amical dintre Gloria Bistrița și Sportul studențesc, disputat acum cîtva timp, Răducanu a înscris un gol jucînd înaintaș sau continuînd să fie portar, dar ieșind în cîmp, ca... de obicei ? Întrebare firească, fiindcă într-un meci al Rapidului cu F.C. Constanța, jucînd portar, el a fost surprins în... ofsaid ! De data aceasta, Răducanu a jucat, în finalul partidei, ca înaintaș. Dealtfel, el a debutat în fotbal nu ca portar — vocația aceasta avea să și-o găsească mai tîrziu —, ci ca înaintaș.

Ilustrații : N. CLAUDIU

„FAIR-PLAY“, DA ...DAR ȘI FAȚĂ DE SPECTATORI

Cu „Fair-play“ avem din nou, după o lungă perioadă de relâche, o tentativă de film cu subiect sportiv, domeniu în care, după cum bine se știe, nu prea s-au înregistrat succese răsunătoare nici pînă acum. Să spunem de la început că opera Casei de filme 5 (în colaborare cu C.N.E.F.S. și clubul „Progresul“) este modestă, dintr-un motiv foarte simplu : producătorii și în primul rînd scenaristul (și regizorul) A. Danciu-Satmari au vrut să facă mult mai mult decît îi țineau curelele, cum se spune. Sîntem siguri că dacă filmul ar fi fost păstrat în perimetrul copilăriei, numindu-l chiar explicit de și pentru copii, ei ar fi putut captiva această categorie de spectatori cu cele cîteva interesante incursiuni în „rezervația naturală“ a lui Pohoață (o Deltă a Dunării mutată în margine de București !) sau în laboratorul de cibernetică al tatălui celuilalt mic erou. Cu adaosul de „lume sportivă“ — o secvență familiară din universul zilnic al piticilor antrenorului Kluge (aici Colea Răutu) — totul ar fi fost credibil și firesc. Dar realizatorii au vrut să rezolve, dintr-un foc, mai toate problemele fotbalului, de la racolaj și instruire prin film pînă la brutalități și incorectitudinea unor arbitri, uzînd și abuzînd de talentul comicilor Dem Rădulescu și Ștefan Bănică, fără un rezultat cît de cît palpabil. În schimb, filmul dispune de numeroase secvențe din arhiva de aur a fotbalului mondial și românesc, pe care le animă vocea binecunoscută a lui Cristian Țopescu. Sîntem siguri că pentru adulți fructificarea mai abilă numai a acestor comori de cinematecă ar fi fost suficient pentru a-i satisface. Dar ambiguitatea intențiilor — pe plan faptic și moral — face ca filmul să eșueze, în primul rînd din vina celor care l-au gîndit, l-au țesut ițele și i-au condus mișcările, și abia pe urmă din pricina teatralismului, a jocului factice, a neverosimilității personajelor. O noțiune atît de frumoasă și plină de nobil înțeles ca „fair-play“-ul ar fi meritat un film măcar onorabil.

Victor BĂNCIULESCU